

вилъ значи! Ха сега обущата, Любене!

Следъ малко обущата, добре намазани съ свинска масъ, бѣха сложени при раницата на чардака. Любенъ измъкна отъ палтото една хармоничка, а Слави сложи нова батерия на електрическото фенерче. Вечерята притъкмиха останалото и легнаха по-рано.

Хубаво ясно утро грѣеше. Камбанитѣ на черквитѣ звѣнѣха. Двамата малки туристи бързо се измиха, сгегнаха раницата, и отидоха на чардака да се обуютъ.

Ала какво да видятъ — обущата ги нѣмаше! Ами сега! Тукъ, тамъ, търсиха въ стаитѣ, преровиха отново килера — нѣма и нѣма!

Любенъ запремига, почна да преглъща, хж-хж, и ще се разплаче.

Слави се бѣше намръщилъ и мълчеше. Хай да му се не види: боси ли ще вървятъ? Кжде сж се дѣнали тия обуща?

По едно време той се обърна къмъ двора и викна:

— Ха! Ами що щатъ тамъ?

До колибката на кучето се мждрѣха четири обувки. Вълчо бѣше седналъ при тѣхъ и ги ближеше кротичко. Никаква масъ не бѣ останала по тѣхъ.

— Ти ли бре, разбойнико, ти ли си ги скрилъ? Изглад-

нѣлъ си отъ поститѣ, а, та рече да се облажишъ! Ахъ ти, крадецъ такъвъ, ще те науча азъ тебе! Нѣма да те вземемъ съ насъ, тукъ ще останешъ!

Вълчо се сви и загледа виновно момчетата. Тѣ се обуха бързо, Слави метна раницата. Любенъ взе дветѣ палта, и излѣзоха, безъ да повикатъ кучето. То заскимтѣ до вратата, помисли една минута, после изведнажъ се реши и скочи презъ стобора. И тръгна съ отпусната опашка следъ двамината.

Денътъ бѣше топълъ и тихъ. Когато почнаха да се катерятъ по стрѣмнината, долу се откри широкото поле съ безброй бѣли сгради. Златнитѣ кубета на голѣмата църква лъщѣха като малки слънца, а отсреща Витоша, още половината въ сѣнка, приличаше на тъменъ грѣбъ на грамадно животно.

Високо нѣкжде пѣхха чучулиги. Бистри вадички шуртѣха изъ долчинкитѣ. После се откри една пжтека между млада разлистена букова гора, въ дъното на която се бѣлѣеше манастиря.

— Сто-ой! — изкомандува Слави, като стигнаха до чешмичката съ пейка. — Тукъ ще оставимъ багажа. Ти ще го пазишъ — заповѣда той на Вълча — и тѣй си дошелъ безъ позволение, а пкъ ние ще отидемъ въ черква за върба.